

آشنائی با بازار بیمه ترکیه

از: آیت کریمی

بیمه برای مردم روشن نبود و حتی در قرن نوزدهم نیز برای صدور بیمه عمر و نشان دادن مشروعیت آن علمای دین فتوای مخصوصی پیشنهاد نمودند که در قرارداد گنجانده میشد که صدور این نوع بیمه نامه‌ها برخلاف مفاهیم مذهبی تلقی نشود با وجود این مرکز اصلی شرکت‌های بیمه در خارج کشور و متعلق به کشورهای بیگانه بود و تا سال ۱۹۱۶ در ترکیه هیچ شرکت بیمه ترکی وجود نداشت و فقط ۸۱ شرکت خارجی در آنجا فعالیت میکردند و از طرف دولت ترکیه نیز نظارت و کنترل مهمی بر فعالیت این مؤسسات بعمل نمی‌آمد.

بعد از سال ۱۹۱۶ بمنظور حمایت از بیمه‌گذاران و سلامت بازار بیمه و نظارت بر آن قانون ایجاد شرکت بیمه با ملیت ترکی به تصویب رسید و متعاقب آن تعدادی شرکت بیمه ترکی براساس آن تأسیس و شروع به فعالیت نمودند که در اثر رقابت شرکت‌های ترکی بعضی از شرکت‌های خارجی کوچکتر که نمی‌توانستند با این شرکت‌ها بر رقابت بپردازند در آن‌ها ادغام شدند. اولین شرکت بیمه ترک که تشکیل شد شرکت بیمه عثمانی بود که سهامداران آن بانکها و شرکت‌های دولتی بودند. اولین گروه بیمه‌گذاران انکائی که وارد بازار بیمه ترکیه شدند شرکت‌های انکائی لندن یونیون پاریس^۱ و جنرال^۱ بودند. بدین ترتیب دامنه فعالیت بیمه بطرز مستمر گسترش می‌یافت.

ترتیب دامنه فعالیت بیمه بطرز مستمر گسترش می‌یافت. در سال ۱۹۰۰ سندیکای بیمه آتش‌سوزی تأسیس گردید و سپس تعرفه آتش‌سوزی تنظیم شد و بعد از

سابقه بیمه در ترکیه به حدود یک قرن می‌رسد نیاز به بیمه تا اواخر قرن نوزدهم به سختی احساس می‌شد و حتی مفهوم بیمه نیز برای مردم این کشور نا آشنا بود. بدنبال آتش‌سوزی مهیبی که در سال ۱۸۷۰ در شهر استانبول روی داد و باعث خسارات بسیار سنگینی به قسمت اعظم شهر شد مردم این کشور با بیمه آشنائی پیدا کردند و طی چند سال بعد از این حادثه سه شرکت انگلیسی بنامهای نورترن^۱، نورت بریتیش^۲ و سان و یک شرکت فرانسوی بنام لافینسیر^۳ (سال ۱۸۷۸) اقدام به تأسیس نمایندگی در شهر استانبول نمودند و بدنبال آن نیز چند شرکت خارجی دیگر نمایندگی‌های مشابهی ایجاد کردند بطوریکه تعداد این نمایندگیها در سال ۱۸۸۹ به ۱۵ نمایندگی بالغ گردید.

فعالیت این نمایندگیها تقریباً "حواگی‌نیازهای بازار بوده ولی چون مقررات قانونی خاصی برای فعالیت‌های بیمه‌ای نمایندگیهای فوق وجود نداشت این نمایندگیها عملیات بیمه‌ای خود را با الهام از قوانین و مقررات کشور متبوع خود اداره می‌نمودند و قراردادهای بیمه‌ای را نیز به زبان فرانسوی و یا انگلیسی تهیه میکردند بدون اینکه مقررات قانونی که بتواند حافظ منافع بیمه‌گذاران باشد وجود داشته باشد ضمن اینکه قراردادهای بیمه بنا بر فتاوی مذهبی غیر قانونی بودند، تا سال ۱۸۶۰ این وضع همچنان بدون داشتن قانون و مقرراتی ادامه داشت در سال ۱۸۶۴ قانون تجارت دریائی به تصویب رسید ولی با وجود این مسئله حلال و یا حرام بودن مسئله

با صد درصد سرمایه داخلی تأسیس شد که هم اکنون با مدت فعالیت بیش از ۲۵ سال، حجم حق بیمه آن در سال ۱۹۸۶ به مبلغ ۷۸۶۲۸۵۶ دلار آمریکا بالغ گردید.

هدف اصلی از تأسیس شرکت ملی ری کنترل خروج ارز جهت اخذ پوششهای اتکائی بود اگرچه در زمان تأسیس این شرکت نظارت و کنترل دولتی وجود نداشت ولی این شرکت بدرست در جهت اجرای این هدف کمک نمود و خود نیز کنترل رعایت تعرفه متحدالشکل ونحوه ارزیابی و پرداخت خسارت را بعهده گرفت در پایان همین مقاله مفصلاً درباره این شرکت بحث خواهد شد.

قانونی که در مورد انحصار اتکائی وضع شد کلیه مؤسسات بیمه اعم از داخلی و خارجی که در ترکیه فعالیت داشتند را موظف مینمود که درصدی از فعالیت خود را نزد این شرکت بیمه اتکائی نمایند در ابتدا این درصد برای کلیه مؤسسات بیمه داخلی و خارجی ۵ درصد تعیین گردید که باید بصورت مشارکت از کلیه معاملات بیمه‌ای واگذار میشد ۵۰ درصد واگذاری اجباری فوق در سال ۱۹۳۷ به ۷۵ درصد برای رشته‌های آتش‌سوزی و باربری افزایش یافت ولی در سال بعد (۱۹۳۸) دوباره به ۵۰ درصد کاهش یافت و سپس در سال ۱۹۵۴ واگذاری اجباری در رشته بیمه‌های زندگی حذف و برای بیمه‌های اموال نیز به ۳۵ درصد تقلیل یافت. ملی ری در جنگ جهانی دوم بدستور دولت مسئول اجرای بیمه خطرات جنگ شد.

در مرحله سوم فعالیت صنعت بیمه بدلیل اجباری بودن رعایت تعرفه متحدالشکل و کنترل شدید آن بازار بطرف تأسیس شرکتهای بیمه داخلی سوق داده شد ولی نتیجه موفقیت آمیز نبود بطوریکه بعد از ۲۰ سال از تأسیس جمهوری ترکیه فقط ۷ شرکت داخلی در مقابل ۲۶ شرکت بیمه خارجی فعالیت داشتند ۷ شرکت داخلی عبارت بودند از آنادولو، آنکارا، دوکان، گون، استانبول عموم، اتحاد ملی

آن ۴ شرکت بیمه دیگر با مشارکت سرمایه‌گذاران خارجی تأسیس گردید. مهمترین هدف مرحله دوم فعالیت بازار بیمه ایجاد سندیکا و رشد و توسعه صنعت بیمه بوده که بعد از تأسیس سندیکا کمک در جهت تأسیس سازمان آتش‌نشانی بود و همزمان با آن سازمان بازیافتی خسارت ایجاد شد.

سندیکای آتش‌سوزی معمولاً "دنباله‌روی سیاستهای کاری کمیته آتش‌سوزی لندن بشمار می‌آمد در همان موقع قانون ویژه‌ای وضع شد که فعالیت شرکتهای بیمه خارجی را تحت نظم و کنترل دز آورد و در پایان مرحله دوم فعالیت صنعت بیمه ۸۱ شرکت بیمه خارجی در بازار بیمه ترکیه به فعالیت اشتغال داشتند.

شروع مرحله سوم فعالیت مصادف بود با ایجاد نظام جمهوری در ترکیه در این زمان نیاز به حمایت بیمه‌گذاران و صیانت اقتصادی بازار و سلامت فعالیت مؤسسات بیمه و همچنین کنترل خروج ارز جهت اخذ پوششهای اتکائی برای بازار ترکیه احساس شد و در جهت نیل به اهداف مزبور اقداماتی بشرح زیر صورت پذیرفت.

۱- وضع قانون شماره ۱۱۴۹ بمنظور کنترل و نظارت بر فعالیت مؤسسات بیمه و برقراری سیستم تعرفه متحدالشکل اجباری برای بازار.

۲- تصویب قانون شماره ۱۱۶۰ در زمینه انحصار بیمه‌های اتکائی.

۳- تأسیس شرکت بیمه اتکائی ملی ری ترکیه در سال ۱۹۳۹ براساس مشارکت اجباری در بیمه‌های اتکائی بازار مشابه این شرکت اتکائی بعداً "در سایر کشورهای در حال توسعه ایجاد شد (علاوه بر قوانین فوق قوانین دیگری نیز بعداً" به تصویب رسید مبنی بر اینکه کارکنان و متخصصین ترکی باید جایگزین کارکنان و متخصصین خارجی شوند و در ضمن استفاده از زبان ترکی بجای زبانهای خارجی دیگر در عملیات بازرگانی اجباری شد. در این مرحله در کنار شرکت اتکائی ملی ری ترکیه شرکت اتکائی دیگری بنام دستک ری

و شرق که چهار شرکت اولی با ۱۰۰ درصد سرمایه داخلی و بقیه بخشی توسط سرمایه‌گذاری داخلی و بخشی نیز به سرمایه‌گذاران خارجی تعلق داشت؛ در حال حاضر در بازار بیمه ترکیه ۲۲ شرکت داخلی و ۱۳ نماینده شرکت‌های خارجی فعالیت می‌نمایند که در این میان ۹۳/۴ درصد از معاملات بیمه‌ای به شرکت‌های داخلی تعلق داشته و بقیه ۶/۶ درصد به نمایندگی‌های خارجی. جدول زیر نمایانگر سیمای کلی بازار از سال ۱۹۷۲ تا سال ۱۹۸۴ براساس حجم حق بیمه می‌باشد.

ارقام به هزار لیر ترکیه

سال	بیمه‌های اموال (غیرزندگی)	بیمه‌های زندگی
۱۹۴۲	۱/۴۰۸/۸۰۷	۱۰۵/۸۸۱
۱۹۵۲	۳/۳۵۹/۰۸۰	۸۵۰/۳۵۴
۱۹۶۲	۱۹/۳۳۷/۶۶۷	۲/۶۱۰/۲۳۱
۱۹۷۲	۶۹/۹۱۶/۳۳۰	۱۰/۹۱۵/۴۶۰
۱۹۸۲	۱۸۳/۱۹۸/۴۴۵	۴/۹۳۰/۰۸۷
۱۹۸۳	۱۶۵/۳۹۷/۴۵۱	۳/۸۵۶/۲۰۲
۱۹۸۴	۱۹۲/۷۴۲/۱۹۶	۲/۵۶۷/۷۱۰

در طی این مدت متوسط حق بیمه سرانه طبق جدول زیر می‌باشد.

سال	کل جمعیت کشور	متوسط حق بیمه سرانه (به دلار آمریکا)
۱۹۴۲	۱۸/۲۰۳/۰۰۰	۰/۰۸
۱۹۵۲	۲۲/۲۱۹/۰۰۰	۰/۱۵
۱۹۶۲	۲۹/۴۱۸/۰۰۰	۰/۶۶
۱۹۷۲	۲۷/۱۴۶/۰۰۰	۱/۸۸
۱۹۸۲	۴۶/۳۱۲/۰۰۰	۳/۹۶
۱۹۸۳	۴۷/۲۷۹/۰۰۰	۳/۵۰
۱۹۸۴	۴۸/۲۶۵/۰۰۰	۳/۹۹

کل مؤسسات بیمه خارجی در داخل کشور ترکیه که در سال ۱۹۱۶، ۸۱ شرکت بود به ۲۶ شرکت در سال ۱۹۴۲ و به ۱۶ شرکت در سال ۱۹۵۲ رسید و امروزه فقط ۱۳ شرکت بیمه خارجی در این کشور به فعالیت‌های بیمه‌ای اشتغال دارند و سهم حق بیمه این شرکت‌ها از کل حق بیمه بازار به ۲۰ درصد در سال ۱۹۴۲ به ۶/۶ درصد در سال ۱۹۸۴ کاهش یافت. همانطوریکه جداول فوق نشان می‌دهند حجم حق بیمه بازار از سال ۱۹۸۰ به بعد رشد چشمگیری در تمام رشته‌های بیمه اموال داشته است ولی متأسفانه بیمه‌های زندگی همگام با بیمه‌های اموال رشد نکرده و علت عمده آن وضع قانون بیمه‌های اجتماعی در سال ۱۹۴۶ می‌باشد.

بیمه‌های اجتماعی کلیه کارگران بخش صنایع و کشاورزی و کارکنان را تحت پوشش قرار داده و آخرین آمار حق بیمه این رشته بقرار جدول ذیل است.

سال	حق بیمه (به هزار لیر ترکیه)
۱۹۵۲	۵۱۴۶۹۱۰
۱۹۶۲	۶۴۷۷۱۸۵۸
۱۹۷۰	۱۹۵۹۲۲۲۴۱۰
۱۹۸۴	۲۴۵۵۰۴۰۱۳

اگرچه بدواً "تعمیم پوشش بیمه‌های اجتماعی در کوتاه مدت باعث کاهش روند توسعه بیمه‌های عمر شد ولی در بلندمدت پیش‌بینی می‌شود بیمه‌های اجتماعی باعث توسعه و تعالی بیمه‌های عمر باشد زیرا با گسترش بیمه‌های اجتماعی در سراسر کشور مردم با فرهنگ و مفاهیم بیمه‌ای آشنا شده و نیاز به آن را احساس می‌نمایند و در نتیجه تقاضا برای بیمه‌های عمر گسترش می‌یابد اگر در نظر بگیریم که ۵۰ درصد از حق بیمه بیمه‌های اجتماعی توسط کارگران و کارمندان پرداخت شده باشد حق بیمه سرانه در سال

متناسب با نیاز زمان داده شود بدین منظور کمیته‌ای متشکل از متخصصین و دست‌اندرکاران صنعت بیمه تشکیل شده که به‌امر فوق بپردازند و قانون جدیدی در رابطه با نظارت و کنترل بازار تهیه و به‌تصویب ارگانهای مربوطه برسد. این عمل در حال انجام بوده و امید می‌رود در آینده نزدیک بازار ترکیه شاهد تحولی در این زمینه باشد.

بامطالعه فعالیت صنعت بیمه ترکیه به‌این نتیجه می‌توان رسید که با تأسیس شرکت میلی ری و ایجاد تعرفه نرخ اجباری متحدالشکل برای کلیه مؤسسات بیمه، بازار ترکیه دارای رشد روزافزونی شده و شرکت‌های داخلی اکثریت پرتفوی حق بیمه را به‌خود اختصاص داده‌اند و از همه مهمتر اینکه از خروج بی‌رویه ارز جهت اخذ پوششهای اتکائی کاسته شده و قانون نحوه نظارت بر فعالیت صنعت بیمه که در سال ۱۹۶۰ به‌تصویب رسیده بود به‌انجام این امر کمک قابل توجهی نموده است میزان سهم نگهداری مؤسسات بیمه داخلی با اخذ پوششهای اتکائی مازاد خسارت افزایش چشمگیری داشته است بدین‌منظور برای افزایش سهم نگهداری شرکت‌های بیمه و تهیه پوششهای اتکائی مناسب برای کل بازار صندوقهای ملی در این زمینه ایجاد شده که می‌توان از صندوقهای اتکائی کارت سبز، صندوق اتکائی ریسکهای اتمی، صندوق اتکائی تصویب‌نامه شماره ۱۷ نام برد.

بموجب تصویب‌نامه شماره ۱۷ وزارت دارائی ترکیه از اول ژانویه سال ۱۹۷۰ صندوق اتکائی فوق‌الذکر را بمنظور کاهش میزان ارز انتقالی برای اخذ پوششهای اتکائی را تحت نظر شرکت ملی ری تأسیس نموده این صندوق در کلیه قراردادهای اتکائی مؤسسات بیمه فعال در ترکیه مشارکت می‌نماید.

همچنین از آنجائیکه کاهش ارز انتقالی برای عملیات اتکائی و بیمه‌ای مهم می‌باشد مطالعاتی شروع شده که نرخهای تعرفه متحدالشکل بازار که در برخی از رشته‌ها بالا می‌باشد کاهش داده شود.

۱۹۵۲ که برابر ۱/۹ دلار بود در سال ۱۹۸۴ این رقم به ۵/۰۹ دلار افزایش یافته است.

پس از تصویب قانون نحوه تردد وسائط نقلیه موتوری در جاده‌ها قانون اجباری بیمه شخص ثالث وسائط نقلیه موتوری نیز در سال ۱۹۵۳ به‌تصویب رسید و علاوه بر آن صدور کارت سبز برای وسائط نقلیه نیز توسط شرکت‌های بیمه داخلی از سال ۱۹۶۰ آغاز و کلیه شرکت‌های بیمه به‌عضویت سازمان کارت سبز بین‌المللی درآمدند و ضمناً " بمنظور تأمین پوشش اتکائی برای مؤسسات بیمه داخلی که اقدام به صدور کارت سبز می‌نمودند صندوق اتکائی کارت سبز نیز تأسیس گردید و سرانجام در سال ۱۹۸۵ قانون بیمه اجباری شخص ثالث اصلاح شد و صندوقی جهت پرداخت خسارت به‌زیاندیدگان حوادث وسائط نقلیه موتوری که مسئول حادثه بنا بر دلائلی ناشناخته می‌ماند ایجاد گردید.

در سال ۱۹۵۹ قانون شماره ۱۱۴۹ در رابطه با نظارت بر فعالیت مؤسسات بیمه اصلاح شده و قانون شماره ۷۳۹۷ به‌تصویب رسید که بموجب این قانون کلیه شرکت‌های بیمه مستقیم و اتکائی تحت نظارت و کنترل قرار گرفتند بموجب آن کلیه مؤسسات بیمه ترکیه باید درصدی از حجم فعالیت خود را نزد شرکت میلی ری اتکائی اجباری نمایند تا سال ۱۹۸۱ نحوه واگذاری به‌این شرکت براساس مشارکت بود که از این سال به بعد این عمل براساس مازاد انجام می‌گیرد درصدی را که به میلی ری بصورت فوق‌الذکر می‌شود در بیمه‌های غیر زندگی ۳۵ درصد پس از کسر سهم نگهداری شرکت بیمه مربوط بجز در رشته اتومبیل که ۲۰ درصد بصورت مشارکت می‌باشد در سال ۱۹۸۵ درصد‌های فوق‌بمیزان ۵ درصد کاهش یافت.

سرانجام با توجه به رشد روزافزون صنعت بیمه کشور هم‌اکنون ضرورت تغییر نحوه نظارت و کنترل فعالیت مؤسسات بیمه در ترکیه احساس شده که باید در قانون شماره ۷۳۹۷ بعد از ۲۸ سال تجربه تغییراتی

موقعیت بازار بیمه ترکیه
الف - تعداد شرکتهای بیمه

شرکتهای بیمه	تعداد شرکتهای	رشته فعالیت					
		آتشسوزی	باربری	حوادث	عمر	تگرگ و طوفان	دام
داخلی	۲۲	۲۲	۲۲	۲۲	۱۹	۵	۳
خارجی	۱۳	۱۲	۱۲	۱۲	۲	-	۱
جمع	۳۵	۳۴	۳۴	۳۴	۲۱	۵	۴

تعداد کل شرکتهای بیمه‌ای که در داخل بازار بیمه ترکیه فعالیت مینمایند ۳۵ شرکت می‌باشند که از این تعداد ۲۲ شرکت داخلی و ۱۳ شرکت با سرمایه‌گذاری خارجی است که علاوه بر ۳۵ شرکت بیمه مستقیم تعداد ۴ شرکت اتکائی نیز در داخل بازار فعالیت دارند که فعالیت شرکت ملی ری اجباری و سه شرکت دیگر اختیاری است.

آمار مقایسه‌ای حق بیمه مستقیم بازار و درصد رشد آن براساس رشته ارقام به میلیون لیر ترکیه

رشته فعالیت	سال ۱۹۸۳	سال ۱۹۸۴	درصد رشد
آتشسوزی	۱۴۴۷۳	۲۳۴۰۰	۶۱۶۸
باربری	۱۴۲۲۱	۲۳۰۰۵	۱۳۲۰۸
حوادث	۲۰۶۰	۳۸۸۳	۸۸۴۶
اتومبیل	۹۹۱۶	۱۵۷۶۳	۵۸۹۷
هوایما	۱۲۶۵	۳۰۸۷	۱۴۴۰۵
مهندسی	۲۵۳۶	۳۶۲۲	۴۲۸۰
کشاورزی و دام	۳۸۸	۷۰۱	۸۰۷۵
عمر	۱۰۷۹	۱۱۳۵	۵۲۳
کل	۴۵۹۳۸	۸۴۵۹۶	۸۴۱۵

حجم حق بیمه و میزان خسارت براساس رشته (باستثنای بیمه‌های زندگی) (ارقام به میلیون لیر ترکیه)

رشته فعالیت	سال ۱۹۸۳		سال ۱۹۸۴	
	حق بیمه	خسارت	حق بیمه	خسارت
آتشسوزی	۱۴۴۷۳	۵۰۷۵	۲۳۴۰۰	۶۷۲۳
باربری	۱۴۲۲۱	۷۴۹۵	۲۳۰۰۵	۱۶۹۷۸
حوادث	۲۰۶۰	۴۴۹	۳۸۸۳	۸۰۵
اتومبیل	۹۹۱۶	۵۷۱۳	۱۵۷۶۳	۹۷۳۶
هوایما	۱۲۶۵	۳۵۱۴	۳۰۸۷	۶۳۹
مهندسی	۲۵۳۶	۱۱۸۷	۳۶۲۲	۱۹۵۱
کشاورزی و دام	۳۸۸	۳۸۲	۷۰۱	۱۵۲
جمع	۴۴۸۵۹	۲۳۸۱۵	۸۳۴۶۱	۳۶۹۸۵

فعالیت بیمه‌های زندگی بازار ترکیه در پایان سال ۱۹۸۴ (ارقام به میلیون لیر ترکیه)

تعداد شرکتهای	تعداد بیمه‌نامه معتبر	بیمه‌نامه‌ها	حق بیمه
داخلی	۳۴۸۵۷۶	۲۱۹۳۹۸	۲۵۶۶
خارجی	۳۵۸	۲۴۶	۲
جمع	۳۴۸۹۶۱	۲۱۹۶۴۴	۲۵۶۸

بازار اتکائی ترکیه

انحصار بازار اتکائی از سال ۱۹۲۹ در ترکیه وجود داشته و برای همین منظور شرکت ملی ری

ترکیه بوده که نماینده ۳۱/۱۳ درصد حجم حق بیمه بازار است (کل حق بیمه بازار در سال ۱۹۸۴، ۸۹۱۳۹۰ میلیون لیر ترکیه بوده است) کل پرتفوی حق بیمه شرکت‌های فوق‌الذکر شامل قبولی از خارج در سال ۱۹۸۴ برابر ۳۵۰۹۴ میلیون لیر ترکیه بوده است.

تأسیس گردید. هم‌اکنون علاوه بر میلی ری سه شرکت اتکائی دیگر در داخل این بازار بنام‌های دستک ری (سال تأسیس ۱۹۴۵) استانبول ری (سال تأسیس ۱۹۷۹) و هالک‌ری (سال تأسیس ۱۹۸۰) فعالیت دارند، کل حجم حق بیمه چهار شرکت فوق‌الذکر از منابع داخلی در سال ۱۹۸۴ بالغ بر ۲۷۷۵۱ میلیون لیر

آمار مقایسه‌ای ۵ ساله فعالیت اتکائی بازار و درصد رشد براساس رشته فعالیت (ارقام به میلیون لیر ترکیه)

سال ۱۹۸۴	سال ۱۹۸۳	سال ۱۹۸۲	سال ۱۹۸۱	سال ۱۹۸۰	رشته فعالیت
۱۲۶۲۴	۸۳۶۰	۶۳۶۷	۴۵۰۳	۳۳۵۱	آتش‌سوزی
۱۲۸۶۲	۷۷۱۸	۵۹۸۲	۳۸۳۶	۲۳۳۴	باربری
۷۷۵۰	۴۶۵۱	۳۴۸۱	۲۶۶۸	۲۱۱۵	حوادث ^{۱۶}
۱۴۸۷	۱۰۰۳	۵۶۳	۴۵۲	۱۹۶	مهندسی
۲۰۵	۱۰۱	۹۲	۵۸	۳۸	کشاورزی و دام
۱۶۴	۲۲۶	۱۹۷	۱۴۲	۹۵	عمر
۳۵۰۹۲	۲۲۰۵۶	۱۶۶۸۲	۱۱۶۵۹	۸۱۲۹	کل
۵۹۰۹	۳۲۲۲	۴۳۰۹	۴۳۴۰	۱۰۶۶۳	درصد رشد

میزان فعالیت ۴ شرکت اتکائی براساس رشته فعالیت (ارقام به میلیون لیر ترکیه)

جمع	هالک‌ری	استانبول‌ری	دستک‌ری	میلی‌ری	رشته فعالیت
۱۲۶۲۵	۳۶۴	۴۱۲	۱۹۶۷	۹۸۸۲	آتش‌سوزی
۱۲۸۶۲	۳۶۳	۳۰۳	۸۳۵	۱۱۳۶۱	باربری
۷۷۴۹	۱۰۶	۱۹۴	۵۳۵	۶۹۱۴	حوادث ^{۱۶}
۱۴۸۷	۲۸	۲۵	۱۱۳	۱۳۲۱	مهندسی
۲۰۵	—	—	۲۱	۱۸۴	کشاورزی و دام
۱۶۴	—	—	۷	۱۵۷	عمر
۳۵۰۹۲	۸۶۱	۹۳۴	۳۴۷۸	۲۹۸۱۹	جمع

سازمانهای بیمه‌ای

در بازار ترکیه فعالیت دارند که عبارتند از:

- ۱- اتحادیه اکچورهای ترکیه
- ۲- سازمان بیمه‌گران ترکیه
- ۳- اتحادیه نمایندگان بیمه در ترکیه
- ۴- سازمان کارشناسان خسارت
- ۵- لویدز ترکیه
- ۶- سازمان قانون بیمه در ترکیه

در ترکیه سازمانی بنام سازمان بیمه‌گران و بیمه‌گران اتکائی در سال ۱۹۵۹ تأسیس شده که تمام مؤسساتی که در ترکیه فعالیت دارند بموجب قانون باید به عضویت این سازمان درآیند. هدف از تأسیس این سازمان ایجاد زمینه‌های همکاری بین مؤسسات بیمه‌ای و جلوگیری از رقابتهای ناسالم در بازار است علاوه بر سازمان فوق‌الذکر ۶ اتحادیه و سازمان دیگر نیز

پاورقی

- 1- Northern
- 2- North British
- 3- Sun
- 4- Fonciere
- 5- Union of Paris
- 6- Assicurazioni Generali
- 7- Milli Reasurans
- 8- Destek Reinsurance Co.

- 9- Anadolu Sigorta
- 10- Ankara Sigorta
- 11- Dogan Sigorta
- 12- Guvan Sigorta
- 13- Istanbul Umum Sigorta
- 14- Ittihdi Milli Sigort
- 15- Sark Sigorta

۱۶- شامل اتومبیل و هواپیما نیز می‌باشد.

